

בי"מ הורה למדינה להעביר לידי ההגנה את הנחיית הפרקליטות שבעקבותיו שונתה הערכת מהימנותם של קטינים על ידי חוקרת הילדים

השופט: עמי קובו

לעורר: עו"ד נאוה זרנגר

חומר חקירה, ולכן אין מקום להעבירו להגנה. עוד נטען כי הפניה לחוקרת הילדים באמצעות מסמך השלמות חקירה, היא דרך המלך. נטען כי ההגנה ששתי חוו"ד נמצאים בפניה, יכולה לחקור את חוקרת הילדים בגין ההבדלים ביניהם, בחקירה נגדית.

בית המשפט קבע כי לאור הפער שבין הערכת המהימנות הראשונה של חוקרת הילדים לבין חוות דעתה השנייה, שנוצרה לאחר פניית הפרקליטות אליה, יש לגלות את תוכן הפנייה להגנה. נקבע כי הבקשה מטעם היחידה החוקרת להרחיב או להעמיק את חוות דעתה של חוקרת הילדים, אינה בגדר בקשה להשלמת חקירה, אלא כמוה כפנייה לכל מומחה אחר בבקשה שירחיב או ישנה את חוות דעתו, ועל כן ראוי שיהיה נלוי להגנה. בית המשפט הדגיש כי אין הצדקה, במקרה זה, להטיל על ההגנה את חשיפת הדברים במסגרת חקירה נגדית בלבד.

ע"ח (המחוזי - מרכז-לוד) 66979-10-18 פלוגי נ' מ"י, ניתן ביום 2.12.18

כנגד העורר הוגש כתב האישום אשר ייחס לו עבירה של מעשה מנונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים. ביום 11.10.18 דחה בית המשפט קמא את בקשת העורר לקבלת חומר חקירה ובכללם מסמך ובו הנחיית הפרקליטה לחוקרת הילדים בדבר הרחבת הערכת המהימנות של הקטינה, המתלוננת, ואחיה הקטין אשר נחסרו לפרקליטות. במסמך הפניה של שהועברה באמצעות היחידה החוקרת, התבקשה חוקרת הילדים להבהיר את דברי הקטינים הטעונים בירור ולהרחיב ככל הניתן את הערכות המהימנות שניתנו ביחס אליהם. בעקבות אותה בקשה, הורחבו הערכות המהימנות והוסף להם מלל.

ב"כ הנאשם טענה כי בשל אי חשיפת המסמך הרי שנמנעה מההגנה הזכות לדעת מה הוביל לשינוי שבין הערכת המהימנות הראשונה לשנייה. נטען כי לאור הרחבת הערכות המהימנות של הקטינים הרי שפניית הפרקליטות אל חוקרת הילדים צריכה להיות גלויה לעורר.

ב"כ המדינה טענה כי המסמך הנדון הנו מכתב השלמת חקירה, ומכאן שמסמך זה הנו בגדר תרשומת פנימית שאינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל ע"ח 979-10-18

תיק חיצוני, מספר ת

בפני כבוד השופט עמי קובו

משה יהודה דוידסון עוררים

נגד

מדינת ישראל משיבים

ב"כ העורר – עו"ד נאוה זרנגר
ב"כ המשיבה – עו"ד מור שרוני

החלטה

- רקע**
- 1 ערר לפי סעיף 74(ה) בחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, על החלטת בית משפט השלום ברמלה (כבי' סגן הנשיאה מ' מזרחי) מיום 11.10.18 בע"ח 41195-06-18 שדחה את בקשת העורר לקבלת חומרי חקירה ובכללם מסמך פניית הפרקליטות אל חוקרת הילדים, באמצעות היחידה החוקרת, ומתן הנחיות לחוקרת הילדים בדבר הרחבת הערכת מהימנות שנתנה ביחס לקטינים שאותם חקרה (להלן: "מסמך פניית הפרקליטות", סומן במ/7).
 - 2 נגד העורר הוגש כתב אישום במסגרת ת"פ 3878-12-17 המייחס לעורר עבירת מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיף 348(א) יחד עם סעיף 345(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
 - 3 ביום 11.10.18 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, וקבע כי אין לחומרים המבוקשים רלוונטיות או חיוניות להגנת הנאשם. בית המשפט קמא קבע בנוגע למסמך הרלוונטי (שסומן ב/7) כי זהו מכתב אל היחידה החוקרת, שם מתבקשים לבצע פעולות חקירה שונות, נמסרות הנחיות ביחס לתיק, וכי זוהי תכתובת פנימית, שעדרת רלוונטיות או חיוניות להגנת הנאשם.
- טיעוני הצדדים**
- 4 לטענת ב"כ העורר, עו"ד נאוה זרנגר, שגה בית משפט קמא כאשר לא הורה על חשיפת המסמך שסומן במ/7 ובו פנייה ספציפית של הפרקליטות לחוקרת הילדים, שהובילה לשינוי הערכת המהימנות בנוגע לקטינים ותועדה על גבי מזכר השלמות חקירה, ובכך למעשה נמנעה מההגנה

הי"ת המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 979-10-18

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

- 1 הזכות לדעת מה הוביל לשינוי שבין שני מסמכי הערכת המהימנות של חוקרת הילדים. ב"כ
- 2 העורר טענה כי פניית הפרקליטות אל חוקרת הילדים, באמצעות היחידה החוקרת, שתרחיב
- 3 ותבהיר את דברי הקטינים ביחס לנושאים הטעונים בירור בחקירתם, וכן תרחיב ככל הניתן
- 4 את הערכת המהימנות שלה ביחס אליהם, צריכה להיות גלויה לעורר. זאת משום שבמקרה
- 5 דגן חוקרת הילדים הכינה הערכת מהימנות מקורית לשני הקטינים שנחקרו, ולאחר פניית
- 6 הפרקליטות, כפי שעולה ממזכר שנמסר להגנה (סומן צא), שונו הערכות המהימנות של
- 7 הקטינים באופן שהורחבו.
- 8 ב"כ העורר הפנתה לכך שהמזכר האמור נלהן: "המזכר", סומן צא) שנמסר להגנה, נכתב ביום
- 9 הגשת כתב האישום והועבר אל המשיבה לאחר הגשת כתב האישום, כך שאין בתיק החקירה
- 10 מזכר בזמן אמת במועד הפנייה אל חוקרת הילדים, כמו גם במועדים שבין הערכת המהימנות
- 11 הראשונה לשנייה. לטענת ב"כ העורר, נמנעה מההגנה הזכות לדעת מה גרס לשינוי בהערכת
- 12 מהימנות הקטינים, ושגה בית המשפט קמא בכך שלא נתן את המשקל הראוי לכך שהפער בין
- 13 הערכת המהימנות המקורית להערכת המהימנות החדשה, היא תולדה של פניית הפרקליטות
- 14 אל חוקרת הילדים, ולכך שאין בתיק החקירה מזכר מזמן אמת אשר מתעד את הפנייה אל
- 15 חוקרת הילדים.
- 16 5. לטענת ב"כ המשיבה, עו"ד מור שרוני, המסמך המבוקש הינו מכתב השלמת חקירה, קרי
- 17 מסמך המועבר מהפרקליטות אל היחידה החוקרת ובו מפורטות פעולות החקירה הנוספות
- 18 המתבקשות בתיק ולא מדובר במסמך הממוען אל חוקרת הילדים. מכאן שמסמך זה הינו
- 19 בגדר תרשומת פנימית שאינה חומר חקירה ומשכך, אין מקום להעבירו לב"כ העורר. בנסיבות
- 20 אלה, טענה המשיבה שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא אשר קבע כי המסמך
- 21 מהווה תרשומת פנימית שנעדרת רלוונטיות או חיוניות להגנה. עוד טענה המשיבה כי פניית
- 22 הפרקליטות לחוקרת הילדים באמצעות מסמך השלמות ליחידה החוקרת היא דרך המלך,
- 23 ומסמך זה לעולם חוסה תחת הקטגוריה של תרשומת פנימית. התוצרים עצמם, קרי: חוות
- 24 הדעת הראשונית והסופית, נמצאים בפני ההגנה, וההגנה יכולה לבחון את ההבדלים ביניהם
- 25 ולחקור את חוקרת הילדים בנושא זה בחקירה נגדית. בנוסף, קיים המזכר אשר מתעד את
- 26 פניית היחידה החוקרת לחוקרת הילדים, ומסמך זה נמסר לידי ההגנה, ומשכך אין מקום
- 27 לחשיפת מסמך הפרקליטות ליחידה החוקרת. לטענת ב"כ המשיבה קיימת חשיבות לכך
- 28 שהפרקליטים ירגישו בנוח להתנסח במכתב השלמות ליחידה החוקרת, ויש לשמור על מרחב
- 29 הידברות חופשי של התביעה עם המשטרה בעת לוויתק חקירה, מבלי שהדברים יחשפו
- 30 להגנה.
- 31 דיון ומסקנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 979-10-18

תיק חיצוני: מספר ת

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים הרלוונטיים (ובפרט פניית הפרקליטות לחוקרת הילדים באמצעות היחידה החוקרת, מזכר היחידה החוקרת שמתעד את הפנייה לחוקרת הילדים וכן הערכות מהימנות חוקרת הילדים), סבורני כי דין הערר להתקבל. בהקשר זה יש לציין כי הסעיף היחיד מתוך מסמך פניית הפרקליטות שהינו רלוונטי לערר זה הוא סעיף 3 ב' (1) ו-(2), ואין ביתר המסמך שום רלוונטיות להגנה.
- הזכות לחומר חקירה - כללי**
7. הוראת סעיף 74(א) קובעת את זכותו של נאשם לעיין בחומר החקירה. בתי המשפט עמדו לא אחת על התכליות שבבסיס סעיף 74, אשר עיקרן לאפשר לנאשם לממש את זכות היסוד שלו לחליך משפטי הוגן ולהעניק לו הזדמנות נאותה להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו וכך לאפשר את גילוי האמת. על חשיבותה של הזכות לעיין בחומר חקירה ראו דברי כב' השופט א' שחם בבש"פ 4298/17 **מדינת ישראל נ' נחמני** (5.7.17):
- "זכותו של נאשם לעיין בחומר חקירה מעוגנת בהוראת סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי. זכות זו היא אחד הביטויים המעשיים החשובים של הזכות לחליך הוגן, כאמצעי מרכזי שנועד לספק לנאשם הזדמנות אמיתית ואפקטיבית להגן על עצמו מפני האישומים נגדו, תוך ידיעה מה עומד בבסיסם. בכך היא גם מקדמת את חשיפת האמת ואת האינטרס הציבורי באכיפה ראויה של המשפט הפלילי."
8. עם זאת, הזכות לעיון בחומר חקירה אינה זכות מוחלטת, שכן לצד זכות הנאשם להתגונן, עומד הצורך לשמירת על זכויותיהם של עדים ומתלוננים, כמו גם על אינטרסים ציבוריים חיוניים אחרים, מקום שאלה עלולים להיפגע אם יימסר החומר לידי הנאשם (ראו בש"פ 6740/13 **מדינת ישראל נגד פלוני** (2014)).
9. המונח "חומר חקירה" אינו מוגדר בחוק סדר הדין הפלילי, וגדריו של מונח זה נקבעו באמצעות ההלכה הפסוקה. בית משפט העליון קבע כי יש לדון, בכל מקרה לגופו, בשאלה האם מדובר בחומר חקירה אם לאו, וזאת, תוך הענקת פרשנות מרחיבה להגדרת המונח "חומר חקירה". בהקשר זה ראו בש"פ 4109/13 **מדינת ישראל נ' דה פאס** (7.7.13) שם נקבעו הדברים הבאים:
- "תכליתה של זכות העיון בחומר החקירה, בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, הינה לאפשר לנאשם הזדמנות מלאה ומיטבית לחיך את הגנתו, מפני האישומים המיוחסים לו, ובכך לממש את זכותו לחליך הוגן. משכך נקבע, לא אחת, כי למונח 'חומר חקירה' יש ליתן פירוש מרחיב, כך שכל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאשמה, ונוגע ליריעה העובדתית הנפרסת בכתב האישום, יהווה 'חומר חקירה', במובנו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. במסגרתו של מבחן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 979-10-18

תיק חיצוני, מספר ת

- 1 רחב זה עשויים להיכלל גם מקרים שבהם הרלוונטיות של החומר שבמחלוקת
2 להגנתו של הנאשם, אינה מובהקת, או כאשר החומר המבוקש אינו קשור
3 במישרין לאישומים המיוחסים לאותו נאשם"
- 4 ואולם, הובהר בפסיקת בית המשפט העליון כי אין מקום לאמץ הגדרה רחבה מדי למונח
5 "חומר חקירה", עד כדי הגדרה חסרת גבולות. כך למשל נקבע כי אין לכלול בחומר החקירה
6 ראיות בעלות רלוונטיות רחוקה ושולית, בהקשר לכתב האישום, ואין להתיר "מסעות דיג"
7 ספקולטיביים אחר חומר ראיות (בהקשר זה ראו בשי"פ 1993/14 יוסף נ' מדינת ישראל
8 (23.4.14); בשי"פ 4508/15 סבג נ' מדינת ישראל (9.7.15); בשי"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת
9 ישראל (1.2.15)).
- 10 10. עוד נקבע כי על הנאשם להצביע על קיומו של "יסוד של ממש" לטענתו, כי החומר המבוקש
11 יתרום להגנתו, ואין די בתקווה בעלמא, שמא ניתן לדלות מן החומר המבוקש, ראיות מסוימות
12 העשויות לסייע להגנתו (בהקשר זה ראו בשי"פ 7585/14 שטרס נ' מדינת ישראל (18.11.14);
13 בשי"פ 8397/12 חטיב נ' מדינת ישראל (28.11.12)).
- 14 11. אם כן, לנאשם בפלילים עומדת הזכות לקבל חומרי חקירה על מנת לאפשר לו לנהל את הגנתו
15 כראוי תוך הכרת מלוא חומר החקירה הנוגע לענייננו, כאשר הביטוי "חומרי החקירה" משמעו
16 - כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום וליריעה הנפרשת בהליך הפלילי נגדו. עם זאת
17 הזכות לקבל חומרי חקירה אינה משתרעת על "ראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי
18 הספציפי הינה שולית ורחוקה מדי" (בשי"פ 8406/12 אלמוני נ' מדינת ישראל (3.12.12)) ועל
19 הנאשם להצביע על כך שיש בחומר אשר בו הוא מבקש לעיין כדי להועיל להגנתו.
- 20 12. הכלל הוא שהתכתבויות פנימיות בה מנחה הפרקליטות את המשטרה כיצד להמשיך לפעול או
21 שגורם אחד במשטרה מנחה את משנהו, או שהמשטרה מעבירה תיק לפרקליטות עם המלצה
22 וסיכום המצוי בתיק החקירה – כל אלה אינם בגדר חומר חקירה. מסמכים המתעדים פעולות
23 חקירה שטרם הושלמו, סיכומים והערכות מטעם המאשימה והיחידה החוקרת ומסמכים
24 שמהותם עיבוד של חומרי החקירה הקיימים, אינם מהווים חומר חקירה שיש לגלותו, אפילו
25 אם היה ניתן להפיק מטנו תועלת להגנת הנאשם במסגרת חקירה נגדית. הרציונל לכך נעוץ
26 באינטרס הציבורי לאפשר לעובדי הציבור להביע את דעותיהם ומסקנותיהם ולהכין את פרשת
27 התביעה כדבעי (ר' בשי"פ 2270/06 אל עלווי נ' מדינת ישראל (7.9.06)).
- 28 13. על ההבחנה בין "תרשומת פנימית" לבין "השלמות חקירה" עמד כבי' השופט י' עמית בבית
29 המשפט המחוזי בחיפה בבי"ש (מח' חי) 2773/05 חורי נ' לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל
30 (10.11.05) כדלקמן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 18-10-79

תיק חיצוני: מספר ח

- 1 "ניירות עבודה, סיכומי חקירה, סיכום עיבוד וניתוח של חומר הגלם הראיתי
2 הנמסר להגנה, הערכות והתרשמויות, תמיהות וספקות בדבר מהימנות עדים
3 ובדבר סיכויי הרשעה, דו"חות וסיכומים שנועדו להוות חומר עזר לגיבוש עמדת
4 המאשימה – כל אלו הם בגדר תרשומת פנימית במובנה הקלאסי.
- 5 לטעמי, דרישות והנחיות לביצוע פעולות להשלמת חקירה, הן חלק ממהלכי
6 החקירה, ואין לראותן כהערכה או כחוות דעת, שהיא בגדר תרשומת פנימית.
7 ...
- 8 לעיתים, ההבחנה בין תרשומת פנימית לבין מהלכי חקירה אינה חדת, ויש
9 להישמר מ"מדרון חלקלק" של כירסום בחסיון של תרשומות פנימיות. כך
10 לדוגמה, יש להבחין בין הנחיות בתוך ההיררכיה הפנימית של
11 הפרקליטות/התביעה, שאותן יש לראות כחלק מתהליך היוועצות פנימית, לבין
12 הנחיות לביצוע פעולות השלמת חקירה שמעבירה התביעה/הפרקליטות לגוף
13 החוקר.
- 14 בהנחיות להשלמת חקירה, עלולה להשתרבב הבעת דעה או מסקנה, כפועל יוצא
15 מהשיג ושיח הטבעי המתנהל בין רשויות התביעה לרשויות החקירה. לכן, במקרה
16 של מחלוקת בין התביעה לסניגוריה, אם מדובר בהנחיות לפעולה או בתרשומות
17 פנימיות, או אם מתעוררת טענה לחסיון או לאינטרסים מסוג אחר, שיש בהם
18 לשלול את הגילוי, שומה על בית המשפט לעיין בחומר לצורך החלטתו.
- 19 מטבע הדברים, הנחיות והוראות לביצוע השלמות חקירה הן פועל יוצא של עיבוד
20 חומר הראיות, ולעיתים יש בהן כדי לרמוז על חולשה או על פגם במסכת הראיות.
21 אולם, להבדיל מתרשומת פנימית במובנה הקלאסי, שהיא בגדר חוות דעת
22 והערכה, הנחייה להשלמת פעולות חקירה היא בגדר הוראה אופרטיבית. שומה
23 עלינו להבחין בין סיכום חקירה לבין מהלכי חקירה".
- 24 14. לאחרונה קבע כב' סגן הנשיא משה דרורי כי כל קשר בין הפרקליטות לבין גורמי חקירה, כגון
25 חוקרת ילדים, מחייב תיעוד מדוקדק שיהווה חומר חקירה שיש לגלותו לסנגור, כדבריו בת"פ
26 31257-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.3.18) (פסקה 635).
- 27 "קשר בין הפרקליטות לבין גורמי חקירה, הן במטרה, ולא כל שכן במשרדי
28 ממשלה אחרים (חוקרת ילדים ממשרד הרווחה, או פתולוג ממשרד הבריאות),
29 מחייב תיעוד מדוקדק: אם מדובר בפנייה בכתב – עליה להימצא בתיק, והיא חלק
30 מחומר הראיות החיוני לניהול הגנתו של הנאשם, אם הפנייה היא בעל פה... יש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 179-10-18

תיק חיצוני: מספר ח

1 להעביר "תורה שבעל פה" זו למסמך בכתב, שיימצא בתיק, ויהווה חומר חקירה,
2 שעל הפרקליטות לגלותו לסנגור".
3 כב' השופט דרורי הוסיף וקבע את הדברים הבאים (בעמ' 56):
4 "לא ייתכן כי במדינת ישראל, כאשר יש גוף מקצועי שכותב חוות דעת א' ואחרי
5 זה כותב חוות דעת ב', ויש שוני ביניהן, תימנע מהסנגור ומבית המשפט הזכות
6 לדעת מה גרם לשוני האמור".

מן הכלל אל הפרט

7
8 15. במקרה דנן מבקשת ההגנה לקבל חלק ממשמך ספציפי ובו פנייה של הפרקליטות, באמצעות
9 היחידה החוקרת, לחוקרת הילדים, בנוגע לתוכן חוות דעתה ולהערכת המהימנות שרשמה
10 בטופס סיכום חקירות ילדים. בעקבות פנייה זו הכינה חוקרת הילדים טופס סיכום חקירת
11 ילדים חדש שבו הורחבה הערכת המהימנות הקטינים המקורית. משקיים פער בין הערכת
12 המהימנות הראשונה של חוקרת הילדים לבין חוות הדעת השנייה, שהוא תוצאה של פניית
13 הפרקליטות לחוקרת הילדים, באמצעות היחידה החוקרת, סבורני כי יש לגלות להגנה את
14 תוכן הפנייה.
15 16. חקירת ילדים היא פעולת חקירה, ואולם פרק הערכת המהימנות בטופס סיכום חקירת
16 הילדים, כולל מבחינה מהותית, רכיבים של חוות דעת מומחה. חוקרת הילדים מציגה בפרק
17 זה את התרשמותה המקצועית ממהימנות הקטין או הקטינה שחקרה. לפיכך, פנייה לחוקרת
18 הילדים שתרחיב את הערכת המהימנות שערכה ביחס לקטינים, או שתוסיף התייחסות
19 לנושאים שלא התייחסה אליהם בהערכת המהימנות המקורית, אינה בגדר בקשה להשלמת
20 חקירה, הואיל ואין המדובר בבקשה לבצע חקירה נוספת, אלא בבקשה להרחיב את העמקת
21 חוות דעת מומחה. לפיכך, סבורני כי בדומה לפנייה לכל מומחה בבקשה שירחיב או ישנה את
22 חוות דעתו, מדובר בחומר אשר ראוי שיהיה גלוי להגנה.
23 17. אכן, המאשימה העמידה לעיון ההגנה מזכר שערך חוקר, אשר לכאורה מתעד את הפנייה
24 האמורה. אילו המזכר שרשמה היחידה החוקרת, היה מתעד בזמן אמת ובאופן מלא את פניית
25 היחידה החוקרת לחוקרת הילדים, בעקבות פניית הפרקליטות, סבורני שלא היה צורך
26 בחשיפת פניית הפרקליטות, וזאת משום שמלוא תוכן הפנייה היה מועבר לידי ההגנה
27 באמצעות אותו מזכר. ואולם, במקרה דנן, לאור העובדה שהמזכר נערך בדיעבד ובאיחור של
28 כשבוע נפניית הפרקליטות ליחידה החוקרת הייתה ביום 27.11.17, ואילו המזכר נרשם רק
29 ביום 4.12.17 לאחר שכבר התקבלו טפסי סיכום חקירת הילדים החדשים), הרי שלא ניתן
30 לקבוע שהמזכר האמור משקף באופן מלא ומדויק את הבקשה שהועברה לחוקרת הילדים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מדינת ישראל

ע"ח 66979-10-18

תיק חיצוני: מספר תיק

- 1 בהקשר זה נתתי דעתי לכך שאין בידי חוקרת הילדים תיעוד של אותה פניה (כפי שעולה
2 מבירור שערכה הפרקליטות, ר' עמ' 3, ש' 25-24), כך שלא ניתן להתחקות באמצעות חוקרת
3 הילדים אחר התוכן המדויק של הפנייה שהועברה אליה.
- 4 18. השוואה בין המזכר האמור לבין פניית הפרקליטות מעלה כי המזכר משקף את חלקה הראשון
5 של פניית הפרקליטות (סעיף 3ב(1)), אך אינו משקף את האמור בחלקה השני של פניית
6 הפרקליטות (סעיף 3ב(2)). מכאן, שאין צורך להעביר את תוכנו של סעיף 3ב(1) לפנייה, אך יש
7 להעביר את תוכנו של סעיף 3ב(2).
- 8 עיון בשתי הערכות המהימנות של חוקרת הילדים, ובפרט בנוגע לקטין, שם מציינת חוקרת
9 הילדים כי קיימת אפשרות שהקטין היה חשוף לפרטים על האירוע להם לא היה עד, אולם
10 ניכר מדבריו כי הצליח להפריד בין הדברים, מחזקת את ההנחה שגם החלק המפורט בסעיף
11 3ב(2) לפניית הפרקליטות הועבר לידי חוקרת הילדים, וזאת על אף שהדברים לא צוינו במזכר.
- 12 19. סבורני כי אין נפקא מינה אם הפרקליטות פנתה ישירות לחוקרת הילדים, או שפנתה לחוקרת
13 הילדים באמצעות היחידה החוקרת, לצורך סיווג הפנייה כתרשומת פנימית או כחומר חקירה.
14 החשיבות היא לתוכן הפנייה, ולשאלה אם קיים לה תיעוד, ולא לדרך ביצועה.
- 15 20. כמו כן, סבורני כי אין הצדקה להטיל על ההגנה נטל לנסות ולחשוף את הדברים במסגרת
16 חקירה גדית בלבד. כהכנה לחקירה הנגדית, ראוי שיונח בפני ההגנה תיעוד של הפנייה
17 האמורה אשר חובילה להרחבת הערכת המחיימות.
- 18 21. על אף האמור לעיל, סבורני כי קיימת מילה אחת מתוך סעיף 3ב(2) האמור אשר יש בה משום
19 הערכה פנימית של הפרקליטות את הראיות – המילה החמישית בסעיף. בנסיבות אלה, ומשום
20 שמילה זו היא מטבעה "ותרשומת פנימית" והערכת עדויות, אני מורה כי במקום מילה זו
21 תירשם המילה "לייחס", תוך שאין בתיקון זה כדי לפגוע בהגנת העורר.
- 22 22. למען הסר ספק יצוין, כי אין פגם בעצם פניית הפרקליטות לחוקרת הילדים, באמצעות היחידה
23 החוקרת, כפי שהדבר נעשה במקרה דנן.

סוף דבר

- 24
25 23. אשר על כן, אני מקבל את הערר ומורה להעביר להגנה את תוכן הסעיף הרלוונטי, קרי סעיף
26 3ב(2) למסמך פניית הפרקליטות, בכפוף לתיקון המפורט לעיל.

27
28
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

נ' מדינת ישראל

ע"ח 979-10-18

תיק חיצוני: מספר ת

1
2
3
4
5
6
7

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

עמי קובר, שופט